

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

25 februarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

judecători – Constantin Alerguș, Ghenadie Nicolaev, Nicolae Gordilă,
 Vladimir Timofti

a judecat în ședință publică recursurile ordinare declarate de
procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Dorina Tăut
și de partea vătămată Graur Sergiu, împotriva deciziei Colegiului penal al
Curții de Apel Chișinău din 03 iulie 2013, în cauza penală în privința lui

Pungă Valeriu Gheorghe,

*născut la 26 octombrie 1966, originar din r-nul
Ștefan-Vodă, domiciliat în mun. Chișinău, str.
Petru Zadnipro 5/2.*

***Datele referitoare la termenul de examinare a
cauzei:***

- 1. de la 12 septembrie 2012 - până la 19 martie
2013 (instanța de fond);*
- 2. de la 17 aprilie 2013- până la 03 iulie 2013
(instanța de apel);*
- 3. de la 24 septembrie 2013 – până la 25 februarie
2014 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Procurorul Sergiu Crijanovschi, care a susținut recursul, solicitând
casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței instanței de fond.

Partea vătămată Graur Sergiu, a susținut recursul declarat, solicitând
casarea deciziei instanței de apel și remiterea cauzei la rejudecare, în aceeași
instanță în alt complet de judecată.

Inculpatul Pungă Valeriu, fiind citat legal (repetat) pe adresele
nominalizate în rechizitoriu și actele cauzei, în ședința instanței de recurs

nu s-a prezentat și nu a anunțat instanța despre imposibilitatea de a se prezenta.

Avocatul Negru Olesea care acordă asistență juridică garantată de stat inculpatului Pungă Valeriu s-a pronunțat pentru respingerea recursurilor ordinare declarate de acuzatorul de stat și partea vătămată Graur S., ca fiind nefondate, cu menținerea hotărârii contestate.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 19 martie 2013, Pungă Valeriu a fost condamnat:

- în baza art. 151 alin.(1) Cod penal, la 3 ani închisoare;

- în baza art. 287 alin.(3) Cod penal la 3 ani închisoare.

În temeiul art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani și 1 lună închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, s-a dispus încasarea de la Pungă Valeriu în beneficiul părții vătămate, Graur Sergiu suma de 23 000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Pungă Valeriu la 31 iulie 2012, aproximativ la ora 01³⁰, urmărind scopul unor acțiuni huliganice, aflându-se în fața casei de locuit din str. M. Costin 12, s. Ghidighici, mun. Chișinău, fiind în stare de ebrietate alcoolică, încalcând grosolan ordinea publică însoțită de amenințări cu aplicarea violenței asupra persoanelor l-a numit pe Graur Sergiu cu cuvinte necenzurate și a aplicat acestuia, o lovitură cu un obiect ascuțit în regiunea abdomenului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2150/d din 24 august 2012, vătămare corporală gravă.

3. Împotriva sentinței au declarat apel avocatul Vizdoaga Ion în numele inculpatului Pungă Valeriu, partea vătămată Graur Sergiu și avocatul acestuia Maliga Lilian, care au solicitat:

- avocatul Vizdoaga Ion în numele inculpatului Pungă Valeriu, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare pe capătul de acuzare în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, iar în baza art. 287 alin.(3) Cod penal, din lipsa elementelor infracțiunii.

În motivarea soluției solicitate apelanții au invocat că organul de urmărire penală la administrarea probelor a admis multiple derogări ale legislației în vigoare, iar instanța de fond a inclus aceste probe în sentința de condamnare, necătfînd la faptul că apărarea a solicitat inadmisibilitatea acestora. Astfel, actele care au stat la baza raportului de expertiză medico-legală au fost solicitate contrar prevederilor legale în baza de interpelare, totodată fără a primi un careva răspuns oficial cu anexarea fișei medicale și fără a dispune ridicarea documentelor medicale în bază de ordonanță motivată și proces-verbal de ridicare acestea au fost remise în adresa medicului legist ca anexă la ordonanța de numire a expertizei, prin ce a fost încălcată procedura de ridicare a documentelor ce au o importanță deosebită și valoare probantă. Procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere după fotografie a inculpatului de către partea vătămată vine în contradicție cu prevederile art.116 Cod de procedură penală, fiindcă fotografia inculpatului este pe un fon alb spre deosebire de celelalte fotografii care sunt pe un fon de culoare închisă, fapt ce sugerează din start recunoașterea lui Pungă Valeriu.

Referitor la acțiunea civilă înaintată de partea vătămată aceasta urmează a fi respinsă din motivul solicitării achitării inculpatului și suplimentar din considerentul că partea vătămată Graur S. nu a fost recunoscut prin ordonanță motivată sau încheiere a instanței în calitate de parte civilă, fapt ce nu-i atribuie părții vătămate dreptul de a se autorecunoaște în această calitate;

- partea vătămată Graur S. și avocatul Maliga L., casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatului Pungă V. să-i fie stabilită o pedeapsă mai aspră, cu admiterea acțiunii civile și încasarea de la inculpat a prejudiciului moral în mărime de 100.000 lei.

În argumentare apelanții au invocat că la stabilirea pedepsei inculpatului instanța de fond nu a luat în considerare faptul că Pungă V. vina nu a recunoscut-o, nu s-a căit în cele comise, prin acțiunile sale inculpatul a încălcat grav regulile de conduită în societate, iar în urma cauzării leziunilor corporale partea vătămată a suportat suferințe fizice, traumă psihică și cheltuieli privind tratamentul medical.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03

iulie 2013, au fost admise apelurile avocatului Vizdoaga Ion în numele inculpatului Pungă Valeriu, și cel al părții vătămate Graur Sergiu și avocatului acestuia Maliga Lilian, casată sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 19 martie 2013 și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Pungă Valeriu a fost achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(3) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Pungă Valeriu a fost condamnat în baza art. 151 alin.(1) Cod penal, la 3 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

S-a dispus încasarea de la Pungă Valeriu în beneficiul părții vătămate Graur Sergiu 20 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și 3000 lei cheltuieli pentru asistență juridică.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Graur Sergiu în partea încasării prejudiciului material a fost admisă în principiu urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, Pungă Valeriu la 31 iulie 2012, aproximativ la orele 01³⁰, aflîndu-se în fața casei de locuit din str. M. Costin, nr. 12, s. Ghidighici, mun. Chișinău, urmărind scopul vătămării grave a integrității corporale, i-a aplicat o lovitură cu un obiect ascuțit în regiunea abdomenului lui Graur Sergiu, cauzîndu-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2150/d din 24 august 2012, vătămări corporale grave, după care a părăsit locul comiterii infracțiunii.

Astfel, instanța de apel a conchis că în urma cercetării probelor administrare și examinate în ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine că inculpatul a realizat latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal.

Colegiul penal a dat o apreciere critică declarațiilor inculpatului referitor la faptul că nu l-a înfipt cu cuțitul pe Graur S., dat fiind faptul că acestea nu corespund realității și sunt făcute în scop de eschivare de la

răspundere penală.

Totodată, instanța de apel a menționat că în speță nu poate fi reținut că Pungă Valeriu a acționat prin concurs de infracțiuni și că în acțiunile acestuia se întrunesc elementele constitutive ale huliganismului agravant și a vătămării corporale grave intenționate, deoarece partea acuzării nu a prezentat probe ce ar dovedi existența elementelor constitutive ale huliganismului agravant. Pentru a fi prezent un concurs real de infracțiuni este necesar ca persoana să fi comis huliganism care să fie urmat de vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și în acest caz violența trebuie să fie aplicată în legătură cu încălcarea grosolană a ordinii publice. Însă din declarațiile părții vătămate Graur S. și martorului Țigănaș E. rezultă că micul conflict între Pungă V. și Graur S. a fost aplanat și că după aceasta inculpatul i-a aplicat părții vătămate o lovitură în regiunea abdomenului.

Afirmațiile cu privire la erorile comise de organul de urmărire penală, invocate de partea apărării în apelul declarat au fost respinse, or acestea nu au adus atingere procesului de stabilire a adevărului, din start fiind cunoscută identitatea infractorului și locul comiterii infracțiunii.

La stabilirea pedepsei lui Pungă Valeriu, instanța a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, modalitatea comiterii acesteia, de persoana celui vinovat, care la locul de trai se caracterizează pozitiv, are la întreținere un copil minor și mama care este de o vîrstă înaintată, anterior n-a fost condamnat, astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că nu este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa aplicată sub formă de închisoare, urmînd a fi dispusă suspendarea condiționată cu aplicarea unui termen de probă.

Referitor la acțiunea civilă, Colegiul penal a conchis, că în partea dispozitivă a sentinței instanța de fond incorect a dispus încasarea sumei totale de 23 000 lei, fără a delimita cuantumul prejudiciului moral de cheltuielile de judecată. Totodată, instanța de apel a reținut că partea vătămată nu a prezentat careva probe care ar confirma cuantumul despăgubirilor materiale solicitate, mai mult, reieșind din faptul că Graur S. în acțiunea civilă înaintată a invocat suma de 2500 lei prejudiciu material, iar în instanța de apel 20000 lei, cuantumul despăgubirilor

cuvinte nu pot fi stabilite exact, prin urmare acțiunea civilă în partea încasării prejudiciului material a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului prejudiciului cauzat să hotărască instanța în ordinea civilă.

6. Împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iulie 2013, au declarat recursuri ordinare:

- procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Tăut Dorina, care, invocînd temeiurile de drept prevăzute la pct.6) și 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 19 martie 2013, argumentînd că instanța de apel nu a dat o apreciere corespunzătoare probelor prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, pripit și greșit a concluzionat despre faptul că acțiunile inculpatului nu pot fi încadrate în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, deoarece partea acuzării nu a prezentat suficiente probe ce ar dovedi existența elementelor constitutive ale infracțiunii de huliganism agravat și nu poate fi reținut că Pungă V. a acționat prin concurs de infracțiuni.

Consideră, că instanța de apel nu a dat apreciere justă declarațiilor părții vătămate Graur Sergiu, care a menționat că Pungă Valeriu fără nici un motiv întemeiat a început a striga la el și al numi cu cuvinte necenzurate, afirmațiile părții vătămate au fost confirmate prin depozițiile martorului E. Țigănaș, care a declarat că anume Pungă V. a strigat la partea vătămată cu cuvinte necenzurate.

Menționează că, în cazul în care, infracțiunea de huliganism este urmată de vătămarea intenționată gravă ori medie a integrității corporale, se atestă prezența concursului real de infracțiuni, acțiunile infractorului urmînd a fi calificate conform art. 287 și 151 Cod penal;

- partea vătămată Graur Sergiu, care solicită casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 iulie 2013 și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, pe motiv că instanța de apel nu a cercetat sub toate aspectele probele administrate în cadrul cercetării judecătorești din care rezultă cu certitudine că prin acțiunile sale Pungă V. a comis infracțiunile prevăzute de art. 151 alin. (1) și 287 alin. (3) Cod penal. Referitor la suma prejudiciului moral încasată prin hotărîrea atacată, în mărime de 20000 lei, consideră că

este prea mică, în raport cu suferințele care i-au fost cauzate în urma faptei săvârșite de inculpatul Pungă Valeriu.

7. Judecînd recursurile ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că recursurile urmează a fi admise din următoarele considerente.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, judecînd recursul instanța este în drept să admită recursul, cu casarea totală sau parțială a hotărîrii atacate și să rejudece cauza, cu pronunțarea unei noi hotărîri, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Or, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze parțial, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărîri ilegale.

Conform art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

În recursurile ordinare declarate de acuzatorul de stat și partea vătămată Graur Sergiu se semnalizează temeiurile prevăzute în art.427 alin.(1) pct.6) și 12) Cod de procedură penală, invocînd că decizia instanței de apel prin care inculpatul a fost achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal este vădit neîntemeiată și ilegală.

Pct. 12) alin. (1) al art. 427 CPP, stipulează că hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara o eroare de drept, comisă de aceasta, atunci cînd faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Însă, pentru o atare concluzie, trebuie să se țină seama de fapta săvârșită și cum aceasta a fost stabilită de către instanța de apel, și dacă această faptă a fost încadrată în norma penală corectă, iar dacă fapta s-a încadrat într-o altă normă penală, înseamnă că acesteia i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Din textul deciziei recurate, se constată că instanța de apel, a stabilit cu certitudine faptul că inculpatul, la 31 iulie 2012, aproximativ la ora 01³⁰, aflându-se în fața casei din s. Ghidighici, str. M. Costin, nr. 12, urmărind scopul vătămării intenționate grave a integrității corporale, a aplicat lui Graur S. o lovitură cu un obiect ascuțit în regiunea abdomenului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2150/D din 24 august 2012, vătămări corporale grave.

Astfel, instanța de recurs apreciază ca corectă stabilirea situației de fapt și calificarea infracțiunii reținute în sarcina inculpatului, adică constatarea juridică corespunde exact între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de acesta și semnele componentei infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal.

În același rînd Colegiul menționează că, argumentele acuzatorului de stat precum că prin probele prezentate de partea acuzării s-a dovedit cu certitudine existența elementelor constitutive ale infracțiunii de huliganism agravat în acțiunile lui Pungă V., care a acționat prin concurs de infracțiuni, urmează a fi respins, deoarece, infracțiunea de huliganism, prevăzută la art.287 Cod penal, reprezintă acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.

Prin sintagma *acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică* se înțelege fapta săvârșită în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se poate caracteriza prin acostarea jignitoare a persoanelor, în alte acțiuni similare ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor.

Prin *acțiuni care, prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită*, urmează a fi înțeles violarea demonstrativă a normelor etice general acceptate .

Astfel, instanța de recurs menționează că instanța de apel just a statuat că prin probele prezentate de acuzatorul de stat nu și-au găsit

confirmare condițiile indispensabile pentru a fi prezente elementele constitutive ale infracțiunii de huliganism agravat.

Instanța de recurs reține, că atât din declarațiile părții vătămate Graur S., cât și a martorului Țigănaș E. nu rezultă că inculpatul Pungă V. prin comportamentul său i-ar fi jignit pe aceștia sau pe careva alte persoane i-ar fi numit cu cuvinte necenzurate, sau ar fi întreprins alte acțiuni îndreptate spre încălcarea grosolană a ordinii publice sau normelor etice. Potrivit declarațiilor lui Graur Sergiu date în cadrul urmăririi penale și susținute în cadrul ședinței instanței de fond, rezultă că între el și inculpatul Pungă Valeriu, a apărut un mic conflict, iar peste câteva minute din casă a ieșit sora inculpatului care a explicat situația. Mai mult, martorul Țigănaș E. fiind audiat în cadrul ședinței instanței de fond a menționat că *„Sergiu discuta cu Pungă V. foarte calm, fără cuvinte necenzurate sau agresiuni, de aceea a rămas uimit de cele întâmplare”* (f.d. 22 verso, vol. II)

Reieșind din cele menționate, Colegiul penal conchide că instanța de apel corect a statuat că acțiunile lui Punga Valeriu nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal.

Totodată, instanța de recurs concluzionează că la individualizarea executării pedepsei lui Pungă Valeriu stabilite în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, instanța de apel nu a ținut cont în deplină măsură de scopul pedepsei, prevăzute în dispoziția art. 61 Cod penal, de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului cât și a altor persoane.

Astfel, Colegiul reține că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă, echitabilă, în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana se declară vinovată. În același rînd, după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal, în special, a prevederilor art. 90 Cod penal.

Reieșind din sensul legislației în vigoare cu privire la aplicarea în practica judiciară a principiului individualizării pedepsei penale, la examinarea cauzelor penale în ordine de recurs este necesar de verificat minuțios respectarea de către instanțele ierarhic inferioare a cerințelor legii la aplicarea pedepselor și de a lichida la timp erorile comise.

În cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei

pentru infractorul care a comis acea infracțiune, avînd deplină libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni.

Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvîrșite și cu periculozitatea infractorului.

Din cuprinsul deciziei recurate, rezultă că instanța de apel în privința lui Pungă Valeriu a reținut ca circumstanțe atenuante: faptul că inculpatul la locul de trai se caracterizează pozitiv, are un copil minor și mamă în etate la întreținere, anterior nu a fost judecat.

Prin urmare, Colegiul conchide că instanța de apel a fost în drept să rețină circumstanțele menționate ca circumstanțe atenuante, care au permis acesteia de a stabili lui Pungă Valeriu pedeapsa sub formă de închisoare la limita minimă prevăzută de sancțiunea art. 151 alin.(1) Cod penal.

Referitor la concluzia instanței de apel privind posibilitatea aplicării față de inculpatul Pungă Valeriu a prevederilor art. 90 Cod penal, Colegiul penal lărgit consideră această concluzie neîntemeiată, în raport cu gravitatea infracțiunii și modul de comitere a acesteia pripită.

Colegiul menționează că aplicarea prevederilor art.90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia.

Suspendarea condiționată a executării pedepsei este o măsură de politică penală bazată pe încrederea în posibilitatea reeducării condamnatului pe durata suspendării pedepsei. Sarcina instituției *suspendării executării pedepsei* este să ducă la realizarea scopului pedepsei, fără ca aceasta să fie executată real, înlăturînd astfel neajunsurile pe care le atrage după sine privațiunea de libertate și anume: contactul cu alți infractori care pot să antreneze în continuare pe calea infracțiunii, îndepărtarea inculpatului de familie și de modul de viață obișnuit etc.

În literatura de specialitate, suspendarea condiționată a executării pedepsei este expusă ca o măsură ce constă – în dispoziția luată de instanța de judecată prin însăși hotărîrea de condamnare, de a o suspenda pe o anumită durată și în anumite condiții executarea pedepsei pronunțate.

Rezultatul principal al aplicării pedepsei constă în aceea că deși

pedeapsa este definitiv aplicată, aceasta nu este pusă în executare, astfel că instituția suspendării condiționate a pedepsei ține de condițiile de executare a pedepsei închisorii deja stabilite de către instanța de judecată pe întregul termen de încercare.

Altfel spus, executarea pedepsei devine condiționată de conduita condamnatului, iar în caz de nerespectare a condițiilor, ea poate fi revocată.

În cadrul instituției suspendării condiționate a executării pedepsei instanța după ce realizează individualizarea pedepsei prin determinarea concretă a acesteia în baza criteriilor generale de individualizare, completează acest rezultat printr-un act de individualizare a executării pedepsei.

Suspendarea condiționată este o măsură de individualizare a executării pedepsei numită de către instanța de judecată prin hotărâre de condamnare de a se suspenda pe o perioadă anumită durată de timp executarea pedepsei aplicate, dacă sunt îndeplinite anumite condiții.

Astfel, urmează a fi delimitată noțiunea de individualizare a pedepsei de cea de individualizare a executării pedepsei.

În această ordine de idei, suspendarea condiționată a executării pedepsei se dovedește a fi o problemă privind executarea pedepsei, dat fiind faptul că obiectul suspendării este executarea pedepsei. Se suspendă executarea pedepsei și nu aplicarea acesteia.

Condițiile pentru acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei sunt prevăzute în art. 90 Cod penal, care se împart în condiții obiective și subiective, primele referindu-se la condamnare, iar celelalte la persoana condamnatului. Îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege, nu atrage obligativitatea aplicării instituției, ci acordarea ei rămâne la opinia instanței de judecată, totodată, această normă poate fi aplicată sau exclusă la orice etapă a procesului penal, întru înlăturarea erorii admise la etapa anterioară.

Reieșind din argumentele enunțate, Colegiul penal consideră că excluderea prevederilor art. 90 Cod penal, în raport cu soluția prevăzută la art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, nu poate fi considerată o agravare a situației inculpatului Pungă V., deoarece nu s-a

efectuat o altă reîncadrare a faptei în sensul agravării și nici nu s-a dat o altă individualizare a termenului pedepsei stabilite în același sens.

Mai mult, în speță inculpatul Pungă Valeriu a fost condamnat pentru comiterea unei infracțiuni, care conform prevederilor art. 16 alin. (4) Cod penal, se consideră gravă, fiind comisă fără nici un motiv, totodată, se menționează că prejudiciul moral cauzat părții vătămate nu a fost recuperat.

Instanța de recurs consideră că, în speță instanța de apel nu a respectat cerințele de motivare referitor la procedura executării pedepsei de către inculpatul Pungă Valeriu, ceea ce denotă ineficiența condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Referitor la argumentul părții vătămate Graur Sergiu, Colegiul penal reține că, instanța de apel, prin admiterea acțiunii civile în partea încasării despăgubirilor morale în sumă de 20000 lei, a ținut cont de nivelul (gradul) suportării de către partea vătămată a suferințelor fizice și psihice în legătură cu vătămarile corporale grave, fiindu-i dereglată sănătatea pe o perioadă de timp, precum și de faptul că, condamnarea inculpatului în sine constituie la fel, o satisfacție echitabilă pentru partea vătămată, astfel, suma încasată în beneficiul lui Graur Sergiu, este o sumă reală și corespunde faptelor comise, care compensează consecințele negative ale prejudiciului suportat de către victimă.

La fel, Colegiul conchide că, instanța de apel corect a admis în principiu acțiunea civilă în partea încasării prejudiciului material, lăsînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile, pe motiv că nu au fost prezentate probe, ce ar confirma mărimea despăgubirilor materiale suportate, iar partea vătămată Graur S. la diferite etape ale procesului penal indica diferite sume bănești privitor la prejudiciul material suportat.

În consecință, instanța de recurs va admite recursurile ordinare declarate cu casarea parțială a deciziei instanței de apel, în latura stabilirii pedepsei inculpatului Pungă Valeriu, cu excluderea dispoziției de executare condiționată a pedepsei închisorii.

8.În conformitate cu prevederile art.434, 435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Tăut Dorina și partea vătămată Graur Sergiu, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iulie 2013 în cauza penală în privința lui *Pungă Valeriu Gheorghe* în latura penală, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărîre, conform căreia exclude aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Pungă Valeriu se consideră condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal la 3 (trei) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul de executare a pedepsei lui *Pungă Valeriu Gheorghe* se calculează din momentul reținerii acestuia, cu includerea perioadei aflării în stare de arest de la 06 septembrie 2012 pînă la 03 iulie 2013.

În rest, dispozițiile hotărîrii contestate se mențin.

Decizia este irevocabilă, pronunțată în ședință publică la 11 martie 2014, ora 09³⁰.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Constantin Alerguș

Ghenadie Nicolaev

Nicolae Gordilă

Vladimir Timofti